

visse Overgange. Det kan ikke altid være lige let at drage Grænser mellem, hvad der er Luksus, og hvad der ikke er Luksus, men vi har dog i hvert Fald aldrig tænkt os Luksusbegrebet udvidet til et saadant Omfang som det, der er angivet ved den Liste, der ledsager dette Lovforslag.

Den højtærede Statsminister udtalte, at Oplysning kunde der ikke gives, det vilde medføre Hamstring; i øvrigt var det heller ikke Ministeren, som skulde angive, det maatte blive Bestyrelsen for Valutacentralen, der skulde angive, hvad der skulde importreguleres. Jeg maa i saa Henseende være ganske enig med Ordføreren for det radikale Venstre, det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup), naar han med Hensyn til dette Spørgsmaal om Forhaandsoplysning og den deraf resulterende Fare for Hamstring henviste til den Fremgangsmaade, der er fulgt ved Toldforhøjelser af Varer, hvor der ogsaa kunde tænkes, hvis Sagen blev drøftet for Offentligheden i alt for lang Tid, at foregaa en urimelig ekstraordinær Indførsel. Ja, der er netop Fremgangsmaaden anvist, og jeg henstiller til Regeringen, hvis den har noget, der skal importreguleres, hvis den har et Forslag i den Henseende, saa at lade Rigsdagen faa det og lade den faa det paa den Maade, hvorpaa den plejer at faa Forslag om Toldforhøjelser. Lad dog Rigsdagen træde i Funktion paa den Maade, som det er Forfatningens Mening, men lad os undgaa at oprette udenfor Rigsdagen en Forsamling, om hvilken den højtærede Statsminister nu siger: Det er den Forsamling, der skal tage Initiativet, det er den, der skal træffe Bestemmelse om — det andet er kun rent undtagelsesvis —, hvorvidt der skal stilles Forslag om Importregulering! Jeg beder endnu en Gang den højtærede Statsminister, hvis der er Varer, han ønsker importreguleret allerede paa dette Tidspunkt, om at komme med et Forslag; Rigsdagen kan behandle det hurtigt, og det kan komme til Afgørelse, hvorvidt Rigsdagen, som dog er Folkets Repræsentation, ønsker et saadant Forslag fremmet. Vi sidder jo her rundt om den højtærede Statsminister og er rede til at behandle et saadant Forslag. Og hvis den højtærede Statsminister ikke har Forslaget i Dag, nu vel, saa kan Rigsdagen jo kaldes ind. Den højtærede Statsminister kan kalde, og det er vor Pligt at møde og behandle saadanne Forslag. Hvorfor vi har saa travlt med at slutte denne Samling, for at vi kan udlevere dette Maskineri, det er det, jeg stadig spørger om, og jeg har endnu ikke

faaet Svar paa, hvorfor vi skal til at indføre nye Former for Lovgivningsvirksomhed og netop paa et af de for hele vor Samfundsøkonomi allervigtigste Omraader. Meningerne staar jo delt, som vi har hørt her, og det er en ærlig Sag, at hver har sin Anskuelse, men jeg ser ikke, hvad der ligger bagved, og vi har ikke faaet Oplysning om, hvad der er Grunden til, at man ikke kan bruge den samme Fremgangsmaade her, hvor man ønsker en Begrænsning af Importen ad denne ekstraordinære Vej, som man har benyttet saa mange Gange tidligere, hvor der forelaa Forslag om endogsaa meget stærke Forhøjelser af Tolden, der jo fremkalder ganske den samme Tendens til Hamstring og ekstraordinær Indførsel.

Sluttelig skal jeg overfor den højtærede Statsminister, som mener at turde hævde, at der ikke forelaa betydelige handelspolitiske Vanskeligheder under den Situation, der blev fremkaldt ved det Forsøg, der blev gjort med Hensyn til Importregulering i 1922, og i saa Henseende henviser til Dokumenter, der er forelagt, sige, at den højtærede Statsminister kan have Ret i, at der ikke af Dokumenter forelaa noget — heldigvis kom det ikke dertil, at der forelaa Dokumenter, som kunde vise, at der var handelspolitiske Vanskeligheder —, men der forelaa de handelspolitiske Vanskeligheder, at hele denne Foranstaltning inden den endnu var ført ud i Livet, maatte ændres paa afgørende Vis, og da den var ændret, tør jeg her hævde — jeg tør ogsaa hævde, at jeg ved det, og jeg ved det bedre, end den højtærede Statsminister kan vide det —, var hele Situationen saaledes, at hvis ikke denne Foranstaltning havde været tidsbegrænset og var bragt til Ophør med Tidsbegrænsningens Udløb, vilde det have faaet — derom er der ingen Tvivl — meget alvorlige Konsekvenser for vor Eksport, Konsekvenser, som jeg tvivler paa, at en ansvarlig Minister turde paatage sig Ansvar for (*Martin Olsen*: Fra hvilket Land?). Det ærede Medlem stiller her et Spørgsmaal, som jeg ikke finder det rigtigt for mig at besvare fra denne Plads (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem kan jo tro, hvad det ærede Medlem vil; jeg har sagt, hvad jeg ved, og jeg fastholder den Oplysning, jeg har givet.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hødebol), der talte som Ordfører for Socialdemokratiet. Jeg vil da gerne have Lov til for en Gangs Skyld — jeg ved ikke, om det nytter noget — overfor det ærede Medlem, som her har tillagt mig Udtrykket „Kræfternes frie Spil“